

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra EN ENKESTAND

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 15.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737874776240.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

Fru Cecilie Staals Bosættelse i S. faldt sammen med en epokegørende Begivenhed i denne Bys Historie. Byens Folk havde hidtil mest udmærket sig ved Sans for Andesteg og Gammel-Romtoddy; navnlig drejede de selskabelige Samtaler sig om, hvorledes man kunde skaffe sig ægte, god gammel St. Croix Rom for en nogenlunde billig Penge. Den gamle, nys afdøde Sognepræst, en Rationalist fra Aarhundredets Begyndelse, havde forgæves Søndag ud og Søndag ind prædikeret mod Fraaseri og Drukkenkab og for Husflid forbunden med stille Fryd i Hjemmets Skød i Overensstemmelse med "Jesu blide Lære", men hans Mangel paa Tænder og brægende Røst gav hans Stemme noget uendeligt søvndyssende, saa han til sin Ærgrelse ofte hørte sine langt udspundne Formaninger besvarede med en Snorke af de faa Tilhørere, der først vækkedes, naar Degnen efter Prædikenen søgte at overskrige det gamle skrattende Orgel. Saa blev den gamle Præst syg og laa til Sengs omtrent et Aar, men han afleverede samvittighedsfuldt en Prædiken, som Degnen da maatte læse op i Kordøren. Men Belysningen i Kirken, hvis Højskibs Vinduer af økonomiske Grunde var bleven tilmurede og sad som skidne Blindinger i den ovcrkalkede Mur, var kun sparsom. Degnen var gammel og svagsvnet, 16 og Præstens Haandskrift utydelig; deraf kom det, at Degnen efter at have begyndt sin Oplæsning med: Mine elskede Til- hø-re-re, vi - er - i Dag - for-for-sam-lede - for - med - hverandre - at betragte . . . pludselig mumlede: Hvad Fanden er det der staar? hvilken Naivetet slet intet Indtryk gjorde paa de fire Tilhørere, der sov videre. Lige saa galt gik det Organisten, der tillige var Snedker og maaske derfor behandlede Orgelet som en Høvlebænk, thi pludselig blev Tonen helt borte, hvorved de fire Tilhørere vaktes og stirrede med stupid Bestyrtelse op. Snedkeren fór op fra sit Sæde og bag Orgelet, thi han fik straks Mistanke om, at dette maatte være en Fejl af Bælgetræderen, en forhenværende, noget fortrukken gammel Skomagere.